

Tabor za najstnike, številka 5

KAKŠEN JE SANJSKI
TABORNI PROSTOR?

tabor
taborniška revija
xxxxIII 1999

POZDRAVLJENI

Dragi gozdorniki, gozdoornice!
Pred vami je, v rahlo kamudo,
prvi letosnji gozdornik - do
konca leta 1999 bosta izšla
še dva. Uživajte v branju,
uživajte poletje in pišite nam
kaj!

Matjaž

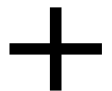
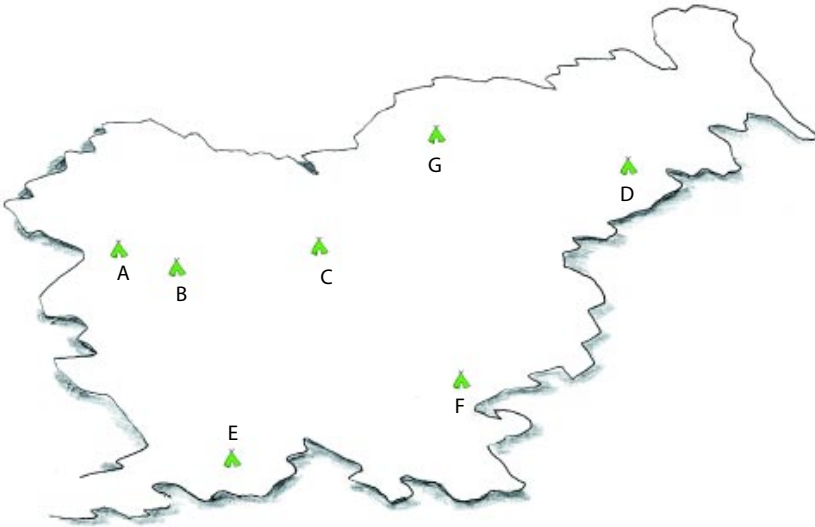

Rešitev: A - TOLMIN (ROD
 PUNTARJEV), B - CERKNO
 (ROD ARAGONITNIH
 JEKOV), C - KAMNIK (ROD
 BISTRISKIH GAMSOV), D -
 PTUJ (KVEDROV ROD), E - IL-
 BISTRISKA (ROD SNEŽNIŠKIH
 RULJEVCEV), F - NOVO MESTO
 (ROD GORJANSKIH
 TABORNIKOV), G - SLOVENJ
 GRADEC (ROD SEVERNI
 KURIR)

POZNATE SLOVENIJO? IN SLOVENSKE RODOVE?

Na zemljevidu je ozna-enih sedem slovenskih krajev: CERKNO, ILIRSKA BISTRICA, KAMNIK, NOVO MESTO, PTUJ, SLOVENJ GRADEC, TOLMIN. Znete dolo-iti, na katerih to-kah se nahajajo?

Pa se vam kaj sanja, zakaj so ti kraji ozna-eni s {otori? Ker so tam najve-ji slovenski taborni prostori? Niti ne. Zato ker v teh krajih domuje sedem taborni{kih rodov: KVEDROV ROD, ROD ARAGONITNIH JE@KOV, ROD BISTRISKA GAMSOV, ROD GORJANSKIH TABORNIKOV, ROD PUNTARJEV, ROD SEVERNI KURIR, ROD SNE@NISKA RULJEVCEV. To bo te ka naloga, a vendar: za koliko izmed njih veste, odkod prihajajo?

PSIHO

SPET ZNANSTVENI PSIHOLOŠKI HOROSKOP

Navodila za psihološki horoskop so bila objavljena v prejšnjem Gozdovniku, zato jih ne bomo ponavljali. Po straneh revije so razmetana znamenja, ki jim pripadate glede na vrednost samoglasnikov v vašem taborniškem imenu. **V skladu s strokovno oceno generalne skupine DASE velja na PSIHO do 3. septembra 1999.**

TO JE ZAKON!

Zadnjič smo se pogovarjali o ognju in o nenavadnem obredu, s katerim so ga gozdozniki prižigali. Pri tem sem vas prikrajšal za pojasnilo, zakaj je čuvar pel o "ognju štirih plamenov". Saj vsakdo ve, da ima ogenj nešteto plamenov in plamenčkov?! Ha, samo ogenj v znaku naše Zveze ima le tri plemene ... In če jih pomnožiš s štirimi poleni, dobiš dvanajst tabornških zakonov - so nas učili ... Imamo pa res zahteven in pomenov poln znak, da je treba še računati ...

Glej no glej, ravnokar smo odkrili {e eno zadevo, ki smo jo taborniki podedovali od predvojnih gozdoznikov, potem pa malo priredili! Oni {tirje plameni, o katerih je pel -uvar ognja, so imeli namre- tesno povezavo z njihovimi zakoni!

Gozdozniki so govorili o {tirih glavnih `arkih, ki izhajajo iz Velikega Duha vsega -love{tva in ponazarjajo {tiri veje -love{kega razvoja: telesa, duha, mi{ljenja in udejstvovanja. Vsak tak `arek vodi k manj{im plamenom - k mo-i, lepoti, resnici in ljubezni. Plameni skupaj z `arki dajo naslednja gozdoznik{ka gesla: mo-an duh, lepo telo, resnico-ljubno mi{ljenje in udejstvovanje z ljubeznijo. Iz vsakega izmed {tirih plamenov izhaja troje `arkov, ki tvorijo zaporedno dvanajst gozdoznik{kih zakonov:

I. MO^ DUHA

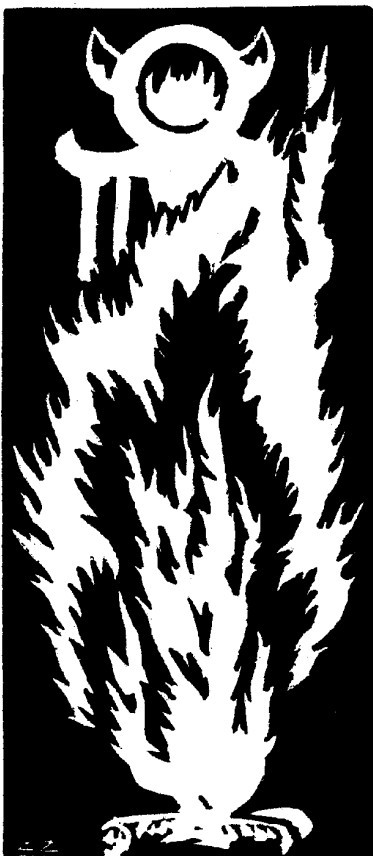
1. Bodi odlo-en!
2. Bodi skromen!
3. Bodi poslu{en!

II. LEPOTA TELESA

4. Bodi -ist!
5. ^uvaj svoje telo!
6. @ivi prirodno!

III. RESNICOLJUBNO MI{LJENJE

7. Govori resnico!
8. Bodi po{ten!
9. Bodi moder!

Kadar sem s svojimi Pol`i, se mi vedno zdi najbolj kriti-en peti taborni{ki zakon ...

IV. UDEJSTVOVANJE Z LJUBEZNIJO

10. Bodi prijazen!
11. Bodi po`rtvovalen!
12. Bodi radosten!

Tako so si zapovedovali gozdozniki. Pa si pogledjmo za primerjavo {e, kak{ne zakone so si predpisovali predvojni skavti, ki so prav tako na{i predniki:

1. Skavt govori vedno resnico.
2. Skavt je poslu{en.
3. Skavt je koristen.
4. Skavt ljubi bli`njega in je brat vsakemu skavtu.
5. Skavt je vljuden in skromen.
6. Skavt ravna lepo z `ivalmi in prirodo.
7. Skavt je delaven in {tedljiv.
8. Skavt je razpolo`en in vedno dobre volje.
9. Skavt je vzdr`en in ne kadi.
10. Skavt je -ist v misli, besedi in dejanju.

Precej podobno, se vam ne zdi? In -e si preberemo {e na{i sedanjih tabornik{kih dvanajst zakonov, bomo uvideli, da je pravzaprav govora o enih in istih nalogah oziroma o eni in isti zadevi - kako biti dober in zdrav -lovek. Razmislite kdaj za trenutek, koliko se vseh teh zapovedi, na katere ste prisegli, tudi dejansko dr`ite. Saj zakoni niso namenjeni temu, da se jih na pamet nau-imo, temve- temu, da jim sku{amo -im bolj slediti.

Malus

Literatura:

Mira Gra{i-, Marjan Matja{i-: "Skavti in gozdozniki na Slovenskem", Maribor 1990.
^rtomir Zorec: "Taborni{ki red", Ljubljana 1925.
"Ogenj slovenskih gozdoznikov", Ljubljana 1927.

KUNCIH

Skupina kuncev je zaradi bližajoče se nevarnosti morala zapustiti svoj dom in začeti iskati novega. Po večurnem begu po temnem in nevarnem gozdu so utrujeni prišli do reke. Ko so ravno premišljevali, kaj naj storijo, je eden od njih, Čop, opazil velikega psa, ki se je potikal po gozdu. Rešijo se ga lahko le tako, da pridejo na drugo stran reke. A kako? Mosta ni bilo, za to, da bi reko preplavali, pa so bili preutrujeni. Večina bi morda še zmogla, a najmanjša dva - Petač in Jamič - bi gotovo utonila. Njihov vodja, Leskar, brez njiju ni hotel nikamor. Naj jih pustijo kar tam? Če ne gredo čez, bodo vsi v smrtni nevarnosti. Robida pa se je nečesa domislil ...

»Leskar,« je urno rekel, »tisto-le je kos ploskega lesa - tak(en kot tisti kos, ki je prekrival odprtino pri Zeleni prostosti gori nad kun-i{-em} - se spominja? Najbr` ga je prinesla reka. Se pravi, da plava. Peta-a in Jami-a bi lahko dali gor, potem pa les spet splavili. Les bi lahko preplul reko. A razume{?« Leskarju se niti sanjalo ni, kaj bi Robida rad povedal. Robidov plaz o-itnih nesmislov je, kot je kazalo, le {e bolj zadrnil zanko nevarnosti in zbeganosti. Kakor da ^opova jezna neu-akanost, Jami-eva groza in bli`ajo-i se pes ne bi bili `e zadosti, je zdaj {e najbolj bistrourni kunec med njimi o-itno znorel. Leskar je bil na robu obupa.

»Frithrah, tako je, `e vidim!« je rekel vznemirjeni glas ob njegovem u{esu. Bil je Peta-. »Hitro, Leskar, ne -akaj! Pridi in pripelji Jami-ak«

Robida je nagnal otopelega Jami-a, da je vstal, in ga prisilil, da je od{epal tistih nekaj metrov do prodnatega jezika. Kos lesa, komajda ve-ji od velikega lista rabarbare, je lahko le`al na tleh. Robida je malone uporabil kremplje, da je spravil Jami-a gor. Jami-je trepetaje ob-epel in zdaj se je spravil gor {e Peta-.

»Kdo je mo-en?« je rekel Robida. »^op, Srebrnjak! Porinita to v vodo!«

Nobeden ga ni poslu{al. Vsi so ob-epeli, zbegani in negotovi. Robida je porinil smr-ek v prod pod stranico deske, ki je gledala proti bregu, porinil je naprej in kvi{ku. Deska se je nagnila. Jami-je zacvilil, Peta- pa sklonil glavo in

razprl krepplje. Potem se je deska zravnala in splavala kak meter v tolmun, medtem ko sta se kunca pri`emala k njej, trda in negibna. Deska se je po-asi vrtela in na lepem sta zrla nazaj k tovarišem.

»Frith in Inle« je rekel Regrat. »Na vodi sedita! Kako da ne potoneta?«

»Sedita na lesu, les pa plava, kaj ne vidite?« je rekel Robida. »Zdaj pa {e sami splavajmo -ez. Lahko za-nemo, Leskar?«

Zadnjih nekaj minut je bil Leskar tako blizu tega, da bi izgubil glavo, kakor nikoli pozneje. Ni si ve- znal pomagati in na ^opovo zani-ljivo nestrpnost ni na{el drugega odgovora razen svoje pripravljenosti, da v dru`bi s Peta-em in Jami-em tvega `ivljenje. Tudi zdaj {e ni razumel, kaj se je zgodilo. Vendar je vsaj doumel, da Robida od njega pri-akuje voditeljsko vedenje. V glavi se mu je zbrstilo.

»Plavajte,« je rekel. »Vsi plavajte.«

Opazoval jih je, ko so {li v vodo. Regrat je plaval prav tako dobro, kakor je tekel, naglo in zlahka. Tudi Srebrnjak je bil mo-an. Drugi so nekako -ofotali in otepali po vodi, ko pa so `e prihajali na drugo stran, se je pognal {e Leskar. Mrzla voda mu je malone takoj prepojila ko`uh. Za-el je hlastati za zrakom, in ko se mu je glava potopila, je lahko sli{al rahlo {krtanje proda na dnu. Nerodno je odveslal -ez, z glavo vznak, da mu je gledala visoko iz vode, in se usmeril k -rnobini.

Ko se je potegnil ven, se je ozrl po premo-enih kuncih v jel{evju.

»Kje je ^op?« je vpra{al.

»Za tabo,« je odgovoril Robida skozi {klepetave zobe.

^op je bil {e vedno v vodi, na drugi strani tolmuna.

Odplaval je bil k splavu, prisionil obenj glavo in ga zdaj potiskal naprej s krepkimi sunki skrakov. »Mirujta,« ga je sli{al Leskar re-i z naglim, dave-im se glasom. Potem je potonil. Ampak hip zatem je bil spet na povr{ju in polo`il je glavo na zadnji konec deske. Brcal in suval je, dokler se ni deska nagnila in je, medtem ko so kunci gledali z brega, po-asi odplavala -ez tolmun in nasedla na nasprotni strani. Peta- je potisnil Jami-a na kamne in ^op je odbredel poleg njiju ven, drgetajo- in brez sape.

»Potem ko nam je Robida pokazal, se mi je le posvetilo,« je rekel. »Ampak te`ko je potiskati, -e si v vodi. Upam, da son-ni vzhod ni ve- dale-. Zebe me. Pojdimo naprej.«

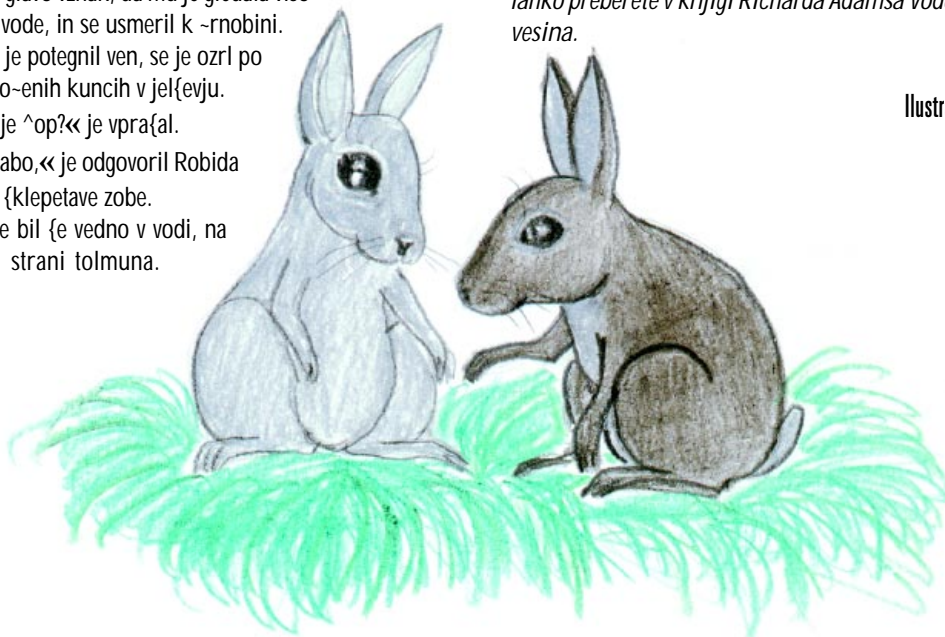
Medtem ko so hiteli skozi jel{evje in gor po polju proti prvi `ivici, ni bilo o psu ne duha ne sluha. Ve-ina ni doumela Robidovega odkritja in je pri pri-i pozabila na vse skupaj. Peta- pa je pri{el k Robidi, ki je le`al naslonjen na deblo -rnega trna v `ivici.

»Ti si re{il Jami-a in mene, kajne?« je rekel. »Ne verjamem, da je Jami- kaj razumel, kaj se v resnici dogaja; jaz pa sem.«

»Priznam, zamisel je bila dobra,« je odvrnil Robida. Zapomniva si jo. Kdaj drugi- utegne {e prav priti.«

Kak{ne so nadaljnje prigode Leskarja in drugih kuncev, lahko preberete v knjigi Richarda Adamsa Vodovnikova vesina.

Ilustraciji: Neva

BREZ ŠOTORKE V JAMI PAČ ZAMAKA ...

Za uvod v prispevek o tem, kako piskati kar najboljši taborni prostor smo slovenske gozdovnice in gozdovalnike pobarali, kakšen bi bil zanje idealen, sanjski prostor za taborjenje ...

Anja Jordan, Rod Sivega volka, Ljubljana:

Zame je idealen taborni prostor na morju, da se kopamo, pa ne preve- dale- od doma, da vo`nja do tja ni predolga. Na dolgi vo`nji mi namre- pogosto postane slabo. Sicer pa je bolj od tega, kje smo, pomembno to, da je skupaj ves vod Ork.

Matic Bitenc - Gams, Rod str`nih ognjev, Kranj:

V skalo bi izklesali jame in se {li praljudi. Pred jamo pa bi morala biti {otorka - da ne zamaka.

Bl`ka Orel, Rod Sivega volka, Ljubljana:

Idealen prostor za taborjenje je pri Anji Jordan na Vrhniku. Tam bi postavili {otore za osem ljudi, tako da bi bil ves na{ vod, skupaj z vodnico, v enem {otoru. Kopali bi se v reki, pojedli pa bi ogromno -ipsa, kotic in sladoleda. Veliko bi igrali badminton, s sabo pa bi imeli tudi `ogo in vodne balon-ke. ^e pa bi de`evalo, bi se zaprli v {otor in poslu{ali radio.

Kaja Cirej, Rod Sivega volka, Ljubljana:

{otore bi si postavili sredi gozda, `i-veli bi povsem naravno, brez tu{ev ali umivalnikov. Umivali bi se v jezeru ali

pa v morju. Veliko bi raziskovali in plezali po drevesih. S sabo pa bi imeli tudi hladilno torbo, v kateri bi imeli velike zaloge kokakole.

Dejan Ma-ek, Rod Srnjak, Logatec:

Najpomembnej{e pri tabornem prostoru je, da ima pitno vodo in sanitarije - brez tega `e ne gre. Zelo me moti, -e je tabor na prepihu, mora biti odmaknjen od mest in vasi, nujno pa mora imeti pripravljene zabojnike za smeti.

Matej Megli- - Vomi, Rod Stane @agar mlaj{i, Kranj:

Idealni taborni prostor si predstavljam na travniku sredi gozda, odmaknjen od naselja in -im bli`e vodi.

Ana Geohelli, Rod Srnjak, Logatec:

Obvezno mora biti v bli`ini voda za aktivnosti, brez sence ne gre, lepo je, da ni naokoli strmega terena ... glede vsega drugega pa se lahko prilagajamo.

foto: Muc

Pri anketi so pomagali Tanja, Ben, Logika in D`oni.

Ne sprašuj se, cenjeni NOŽ, zakaj se fantje vedno spominjajo nate, punce pa skorajda nikoli. Kmalu bo vse drugače.

Prvo pravilo je: taborni prostor mora biti v bližini dobro založene trgovine!

3. list/ nastanjevalec

POSTANITE PROFESORJI ZA TABORNE PROSTORE

No, dragi moji gozdovniki, zdaj pa je na vas, da za naš rod poiščete kar najboljši taborni prostor ... Pazite, da nas ob prvem deževju ne bo odplaknilo, da ne bomo umirali pod vročim soncem, da bo v bližini pitna voda, da ne bomo s svojim hrupom motili domačinov, da bo lahko tovarnjak pripeljal opremo čisto do tabora ... Pa še na čim lepšem kraju naj bo ta prostor!

Zahtevno, kajne? Izbrati primerno mesto za taborjenje vsekakor ni majni kačelj. To je tako odgovorna naloga, da jo običajno prevzamejo najbolj izkušeni

taborniki. Zgodaj spomladi (ali še kar lansko jesen) so se, oboroženi z zemljevidi in nasveti kolegov iz drugih rodov, podali na raziskovalno pot ob slovenskih rekah, jezerih ali morju, da bi našli za taborjenje primeren travnik. Kadar so izvahali kaj pravega, so se odpravili v najbližjo gostilno. Da bi ob pijači praznovali? Ne ne, da bi se tam pozanimali, kdo je lastnik parcele, kje bi se dalo taboriti, ali je voda pri izviru pitna in podobne zadeve. Potem pa so potrkali na vrata gospodarja tistega zemljičarja in ga pobarali, kaj meni o tem, da bi mu poleti nekaj tednov teptali travo mladi taborniki. Hja, za

kako skromno odškodnino bi se potrpel ... Ne bi vas obremenjeval s tem,

kaj vse je treba postoriti, preden na tabornem prostoru zrastejo šotori. Kar veliko tekanja, dogovarjanja in tudi ivcev je potrebno za to. Verjemite mi na besedo in spoštujte napore tistih starih tabornikov, ki se trudijo za vas.

Vas, GG-je, bo vodstvo rodu morda uporabilo v predhodnici, torej v tisti skupini delovnih tabornikov, ki se na kraj bodočega taborjenja odpeljejo nekaj dni prej in postavijo vse potrebne taborne objekte. Enako koristni boste lahko po koncu tabora, ko bo treba vse skupaj - kaj ho-emo - še pospraviti.

Izbira prostora za rodovo taborjenje torej ni ravno naloga za gozdovnice in gozdovnike. Poznamo pa tudi družinske in vodove tabore oziroma bivakiranja. Pri teh boste veliko bolj vpleteni s svojim znanjem in delom. In ni manj pomembno ne bo, na kakšno mesto jih boste postavili! Zatorej si vseeno podrobno oglejmo,

NASE VEŠTINE

kako izbrati primeren taborni prostor:

SPLO[NA LEGA

Na-eloma velja, da bo prostor na jugu hriba prejel ve-son-nih `arkov, kot -e bi bil na severni strani. V Sloveniji najbolj nevarni viharji in neurja piletijo s severa in zahoda, tako da je pametno, da smo s teh strani zavarovani s hribovjem ali gozdom. [otore usmerimo tako, da proti stalnemu vetru ka`ejo zadnjo plat. Hladen, moker zrak se spu{-a, zato so dna dolin hladnej{a in vla`nej{a kot nekoliko vi{ja mesta. Po drugi strani so vrhovi hribov in grebenov bolj izpostavljeni vetru in morebitnim strelam. Enako vabljliva za nevihtne nevarnosti so osamljena drevesa, izogibati pa se je treba tudi odmrlim drevesom, s katerih bi lahko kaj padlo na nas. Po de`evju je pod drevesi {e dolgo vla`no in mokro, tako da tja ni bistro postaviti {otora. Podobno zoprna je smola, ki kaplja z iglavcev. Taborni prostor mora biti lahko dostopen, sploh -e moramo nanj del opreme pripeljati z vozili.

PODLAGA

Bujne zelenice so na prvi pogled vabljlive, toda pogosto pomenijo, da so tla pretirano vla`na. I{-emo taka, ki hitro vpijajo vodo (pe{-ena ali prodnata tla obrasla z redko travo), hkrati pa nam ne povzro-ajo problemov pri zabijanju koli-kov (plast zemlje na vrhu). Primernost preverimo tako, da na ve- mestih zabijemo v tla koli-ek, ga izderemo in po sledih na njem sklepamo o sestavi tal. Izberimo podlago, ki jo bomo s svojim taborom kar najmanj po{kodovali. [e zlasti, ko taborimo v visokogorskem svetu, kjer rastlinje

zaradi ostrih podnebnih razmer `e tako ali tako raste v te`kih razmerah. Zemlji{-e naj bo rahlo nagnjeno, tako da bo voda ob de`evju odtekala. Pazimo pa, da se ne bomo namestili tja, kjer si pot sicer utirajo nalivne vode. Izogibajmo se majhnih dolinic, v katere se bo stekalo od vsepovsod. Odpadlo listje in iglice pomagajo, da tla ne postanejo blatna.

VELIKOST

Prostora naj bo v izobilju - za {otore in za na{e dnevne

dejavnosti. Zahteva naj -im

manj -i{-enja kamenja, kopanja, sekanja in drugih del. Pa ne zato ker bi bilo to po volji na{i lenobi, temve-zato ker bo tako la`je zapustiti prostor v natan-no takem stanju kot smo ga dobili.

^e najdemo kak odli-en prostor-ek, ki pa je premajhen za trenutne potrebe, si ga zapomnimo in ozna-imo na zemljevidu. Prav nam bo morda pri{el tkrat, ko bomo iskali primeren kraj za manj{e {tevilno ljudi.

VODA

Koli-ina vode, ki jo imamo na voljo, bo

klju-no dolo-ala trajanje

na{ega bivanja na tabornem prostoru. Za kraj{a bivakiranja jo lahko pritovorimo s sabo in smo potem popolnoma neodvisni, za dalj{a bivanja pa je to skoraj nemogo-e. Vodo potrebujemo za pitje, za umivanje in za pranje posode.

Najve-ja te`ava bo najti zares pitno vodo. Ne zaupajmo slepo doma-i-nom, ki nam bodo zagotavljali, da je ta in ta izvir piten. Morda je bil v-asih, pa zaradi onesna`evanja ni ve-! ^e vodo potrebujemo za dalj{i

in mno`i-nej{i tabor, jo mora pregledati ustrezna ustanova. Za manj{e tabore bo {e najbolje, -e pitno vodo prinesemo s sabo oziroma hodimo ponjo v najbli`je naselje. Za ve-ji tabor brez ustreznega izvira se lahko dogovorimo s kmeti ali gasilci, da nam pitno vodo vozijo v cisterni.

Ne zakoli-imo tabora neposredno ob bregu potoka, reke ali jezera! Spodobi se, da se utaborimo vsaj 60 metrov pro-, tako da s svojimi odplakami pri kuhanju in umivanju ne zastrupljamo vode. Pa {e zaliti nas ne more ob kaki poplavi!

LES IN OSTALO GRADIVO

Pri roki morajo biti zadostne koli-ine materiala,

ki ga rabimo za kurjenje in taborne objekte. Najprimernej{i je me{ani gozd. Pogledati moramo, koliko suhega lesa le`i po tleh, saj nam nabiranja tega ne bo nih-e zameril. Glede sekanja pa se domenimo z lastnikom gozda.

@IVALCE IN LJUDJE

Voda, sploh stoje-a, je magnet za mr-es, ki nam mrcvari `ivce, sebi pa kraj{a `ivljenje.

Taborjenje na suhem kraju bo to nadlego odvrnilo. ^e zraven {e malo pihlja, toliko bolje! Insekti ne marajo vetra.

Preglejmo okolico bodo-ega tabora. So kje mravlji{-a, osja ali sr{enova gnezda? Ne bodo nas motila, a le pod pogojem, da jim pustimo dovolj prostora. V divjini tudi ni odve-pregledati sledi divjadi v bli`ini. Ne bomo se vtikali v njihova napajali{-a in obi-ajne poti, kaj {ele v njihova bivali{-a!

Enako velja za ljudi. Zakaj bi s svojim hrupom motili prebivalce

bli njih vasi ali jim zaprli pot do njihovega priljubljenega kopalnice? Tabor postavimo na samo, a vendar ne tako daleč, da bi bili popolnoma odrezani od vsega življa. Enostaven dostop do kakega naselja je praktičen (pomislite samo na trgovino ...), pa tudi zelo pomemben, če se zgodi kaj nepredvidenega ...

parcela, saj se nam sicer lahko dogodi, da v dobri veri taborimo na tujem ozemlju. In ni je bolj grozne izkušnje kot obisk razjarjenega kmeta! Ali kar policije ...

Tako, zdaj veste veliko o izbiranju tabornega prostora. Dosti več kot marsikateri PP ali gr-a! Ostalo vas bodo naučile izkušnje. V slovo naj vas še opozorim na nekaj, -esar vseeno ne smete prezreti - lepote. Uporabnost tabornega prostora naj bo kajpak v ospredju, toda razgled na -udovito naravo mu bo dal dodaten -ar.

DOVOLJENJE

Posebno pozornost zahteva podatek, -igavo je kaj.

Absolutno moramo najprej poizvedeti, na koga zemljič-u smo in dobiti njegovo privoljenje. Tudi -e se nekam vr-emo za eno samo no-! Pla-ila za kratkotrajno bivanje na svoji zemlji ne bo skorajda nih-e zahteval, dovolj mu bo to, ste ga lepo vpražali in da ste pustili lep vtis. Dogovoriti se z lastnikom ni le prav in vljudno, je tudi marsikdaj prijetno. Dobri stiki z domorodci se nam bodo dvakrat povrnila. Monogokateri gospodar nas bo razveselil s kakim priboljškom, uslugo ali poznavalskim nasvetom. Toda pozor - dobro se moramo pozanimati, do kod sega -igava

Malus

ilustracije: Šeki

Literatura:

Boy Scout Handbook, Irving, Teksas, 1990

Fieldbook, Irving, Teksas, 1984

Tabornikov priro-nik, Ljubljana 1990

ivljenje v naravi, Ljubljana 1972

VŽIGALICA, čaka te neprijetno presenečenje! Zagorelo bo tam, kjer najmanj pričakuješ. (Zato na taborjenju dobro pazi, da bo vsak ogenj do konca pogašen, preden zaspiš.)

Ne ustraši se dela, ljuba LOPATA. Z znojem bo odtekla tudi kakšna odvečna kila ali zopna misel. Zadovoljstvo nad opravljeno nalogo boš prenašala na druge, in to se ti bo trikrat povrnilo.

Dragi trot Skelo!

Smo anonimne tabornice, ki imamo problem. Starši nas ne pustijo na izlete, ker mislijo, da nismo dovolj odgovorne. In zato, ker ob sobotah nismo skupaj z družino. Vse smo čisto obupane, še posebej vodnica. Kaj naj naredimo?

Gozdovnice in gozdozniki se ve-krat sre-ujejo s podobnimi te`avami. Vedeti je treba, da star{e skrbi, kje se potikajo njihovi otroci. Zato so si velikokrat sposobni izmisliti tudi kak{en izgovor, s katerim utemeljijo, zakaj otroci ne smejo na akcijo, -eprav si jih le `elijo gledati doma. Eden tak{nih je tudi va{. Verjamem, da niste najbolj odgovorne, vendar so ravno izleti in podobne akcije namenjene temu, da se mladi nau-ijo biti odgovorni. Star{em je treba predstaviti

namen izleta in aktivnosti, ki jih vklju-uje! S pogovorom, ki ga mora s star{i opraviti vodnica, se star{em pojasni tudi pomembnost izletov, saj na njih temelji delo tabornikov. Vodnica naj se na sestanek pripravi, morda povabi katerega od starej{i tabornikov, da ji pomaga predstaviti njeno delo in program izleta. S tem bo dosegla, da jo star{i spoznajo njo kot osebo, ki ji lahko zaupajo svoje otroke, pa tudi cilj izleta. To jim bo olaj{alo te`ko odlo-itev, da vam dovolijo udele`bo na izletu.

^e pa si resni-no `elijo biti z vami ob sobotah, naj vodnica pripravi izlet, na katerega naj povabi tudi va{e star{e. Tako boste na izletu in star{i ne bodo mogli re-i, da v soboto niste skupaj. Poleg tega bodo videli, kaj se na takem izletu dogaja in naslednji- dovolili, da se takega izleta udele`ite sami. Sre-no!

trot Skelo

XUHINJA

Z ILOVICO OBVITA PERUTNINA

Tale ciganski recept boste lahko preizkusili takrat, ko boste bivake postavili na ilovnatem svetu, s sabo pa imeli neočiščeno perutnino (koko{, pi{canca, fazana, gos, purana, ...).

Zakurite ogenj in vanj pome-ite veliko stor`ev, saj boste potrebovali dosti `erjavice. Skopljite luknjo v zemljo, dokler ne pridete do ilovice. Perutnini odstranite glavo in vso dobrovino. Ko ogenj dogori in ostane le {e `erjavica, obvijte perutnino z ilovico, tako da bo zaprta kot v neprodu{ni posodi. Nato jo polo`ite na `erjavico in popolnoma prekrijte z njo. Po 30 do 40 minutah odstranite `erjavico in nato {e vro-o ilovico (bodite

previdni, da se ne ope-ete!). Z ilovico ste odstranili tudi perje, tako da se pojedina lahko pri-ne. Dober tek!

Dragi KOMPAS, pred teboj je velika pustolov{ina, ki je zlepa ne bo{ pozabil! Stala te bo tudi nekaj denarja, ki pa ti ga nikakor ne sme biti {koda. Varuj kdaj drugit.

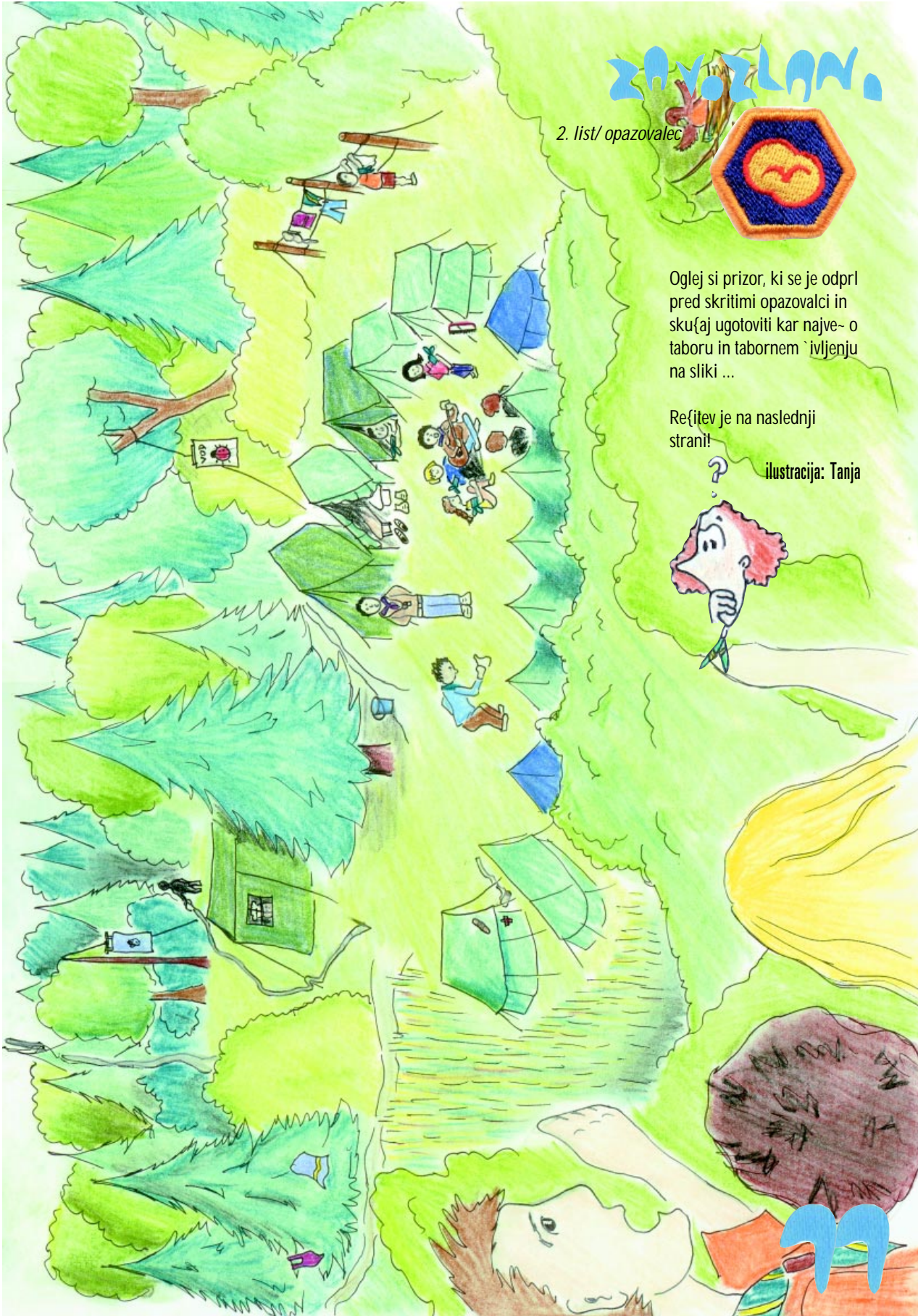
VRVICA, o neki osebi, ki ti je pri srcu, v vodu govorijo same slabe stvari. Ne potuhni se, naslednjit povej o njej kaj dobrega in vsem zave{i usta!

Oglej si prizor, ki se je odprl
pred skritimi opazovalci in
skušaj ugotoviti kar največ o
taboru in tabornem življenju
na sliki ...

Rešitev je na naslednji
strani!

ilustracija: Tanja

KAKŠEN JE TVOJ VODNIK?

Se vam je že kdaj zdelo, da se v vašem vodniku/vodnici skriva strašen zmaj ali preplašeno dete, pa tega še niste mogli dokazati? Če je odgovor DA, imate zdaj priložnost, da dejstva preverite in da obenem kaj storite za to, da ne bo več tako.

1. Va{a vodnik/vodnica pride na sestanek:

- a) to-no
- b) prezgodaj
- c) prepozno
- d) sploh ne pride

2. Vodnik na sestanku:

- a) pogosto povzdigne glas, tako da se ga sliši na drugi strani mesta
- b) govori zelo potihno, skoraj neslišno
- c) se tudi zjoka
- d) ni treba, da je glasen, a ga vsi poslušate

3. Ker ste danes {e prav posebno pripravljeni po-eti lumparije, jih po-nete, in vodnik vas:

- a) opomni
- b) takoj po{lje domov
- c) ne naredi ni-esar
- d) vas znova in znova lepo prosi, da prenehate

4. Na sestanku se dogovarjate o akciji, ki jo boste imeli naslednjo soboto:

- a) vsi skupaj predlagate, kam boste {li in kaj boste po-eli

b) vodnik vam pove, da gresta tja in tja in da boste po-eli natanko tisto, in no-e od vas slišati niti enega samega predloga

c) vodnik sicer ve, kam bi {li, toda ker ste njegov predlog zavrnil, ves nesre-en utihne in gleda skozi okno

d) vodnik ne ve, niti kam naj bi {li niti kaj bi po-eli

5. Predstavljajte si, da ste na taborjenju. Ker je leto{nja moda uhajanje iz {otorov v -asu, ko bi sicer morali spat, se odti-hotapite iz {otora. Pri tem vas zaloti vodnik. Kaj stori?

- a) pri pri-i vas po{lje domov
- b) re-e vam, da se vrnite v {otor, da vas ne bi kdo zalotil in kaznoval
- c) z vami se pogovori o pravilih, ki veljajo za vse, vas pospremi do {otora in za`eli lahko no-
- d) naredi se, kot da vas ne vidi

6. Imate rodovo akcijo in va{ vodnik si zares `eli, da bi se njegov vod najbolje odrezal. Zato bo:

- a) obljubil, da vas bo peljal na torto, -e zmagate
- b) zagrozil, da -e ne zmagate, ne boste smeli na ples, ki ga bo rod priredil prihodnji teden
- c) rekel vam bo, da bi ga z zmago res razveselili, vendar pa je zanj {e pomembnej{e to, da ste pripravljeni

pomagati tistim, ki potrebujejo pomo-

d) -isto mu je vseeno, kako se na akciji odre`ete

7. Va{ vodnik se odlo-a za akcijo. Najverjetneje izbere:

- a) kino predstavo
- b) dvodnevni hajk v divjini
- c) enodnevni pohod na Triglav (v vsakem vremenu)
- d) sploh se ne odlo-i za akcijo

8. Vodnik je zelo slabe volje. Vpra{ate, kaj je narobe. Kaj vam odgovori?

- a) »Zase se brigajte.«
- b) »Lepo, da vpra{ate, ampak na`lost mi ne morete pomagati.«
- c) »Joj, kaj vse se mi je danes hudega zgodilo; `e takoj jutraj sem se skregal z mamo, pri matematiki sem dobil cvek, pri telovadbi me je so{olec grdo brcnil ...«
- d) »Ah, ni-, bom {el kar domov, imejte enkrat sestanek kar brez mene.«

Reflex s pre{fjnje strani: Glede na {tevilo {otorov se da izra-unati pribli`no {tevilo tabore-in-De-ko s pi~-alko je najverjetneje taborovodja, ki nekaj polaga na srce de`urnemu. Mladci rutkami na roki o-tino delajo molk ali lakoto. Vidimo lahko, kje ima svoj koti-ek vod Prikapolonice. Opatiti je mogo-e sanitetni {otor in kuhinjo (kuharjeva kapa), sklepati, po kateri poti hodijo tabore-i na kopanje in kam po vodo. Dim izdaja odprt ogenj levo od kuhinje. Tam je najbr` tudi prostor za zboro, saj se vidi jambor. `e se mimo kuhinje za neznanecem ve-e strani~-ni papir, potem je tam nekje zadaj nekaj, kar v bli`ini kuharja in zbornega mesta ne bi smelo biti ...

Sedaj, ko ste obkro`il vse odgovore, se{tejte {e to-ke, ki jih prinesejo. Nato preberite rezultat.

	A	B	C	D
1.	3	3	2	1
2.	4	2	1	3
3.	3	4	2	1
4.	3	4	2	1
5.	4	2	3	1
6.	2	4	3	1
7.	2	3	4	1
8.	4	3	2	1

Do 8 to-k:

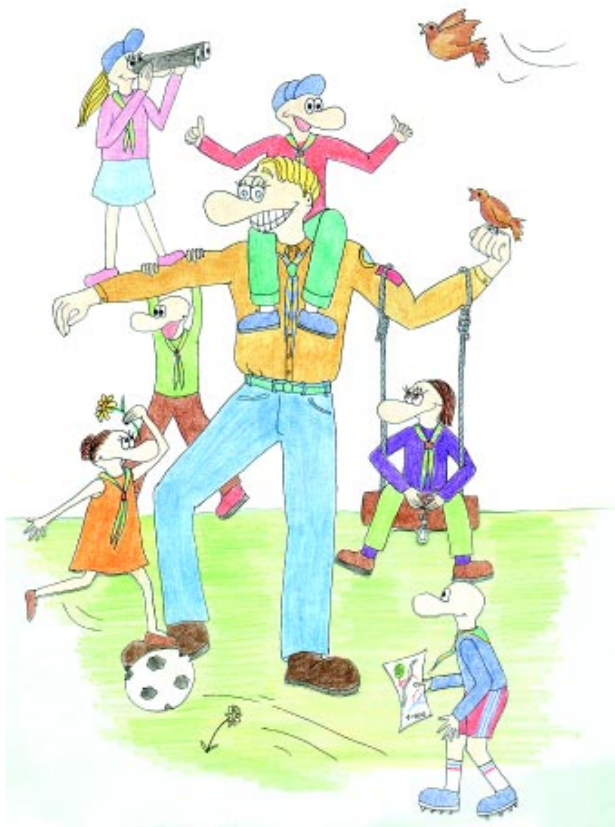
Va{emu vodniku najbr` primanjkuje idej, kaj vse bi lahko skupaj po-eli ali pa ima preve- drugih skrbi. Pomagajte mu tako, da sami predlagate, kam bi radi {li in kaj bi tam delali. Za vodovo sre-anje lahko kdo od vas pripravi kviz ali zabavno igrico. Tako vi kot va{ vodnik se boste v vodu po-utigli boljše in, verjemite, tudi on si bo za vas pripravljen vzeti ve- -asa.

9 do 16 to-k:

Va{ vodnik sicer ima nekaj dobrih zamisli, a si jih ne upa uresni-iti. Najbr` tudi zato, ker ga sploh niste pripravljene poslu{ati. Dajte mu prilo`nost, tudi -e vam stvar sprva ni v{e-. Mogo-e boste pa ugotovili, da ste se zmotili. Kako sploh lahko re-ete, da vas vrisovanje ne zanima, -e pa tega sploh {e niste po-eli?! Saj nogomet boste {e vedno igrali - morate to res po-eti prav na vsakem sre-anju?

17 do 24 to-k:

Vi se pa res ne morete prito`evati. Va{ vodnik ima vedno ne{teto idej, kaj bi po-eli. ^e se vam -esa ne da, to do neke mere tudi upo{teva. Lepo je, -e tudi vi njega upo{tevate na enak na-in. ^e je kdaj slabe volje, ni treba, da potem ves teden naokrog govorite, kak{en neumen sestanek ste imeli,

ampak se takrat raje sami kaj spomnite.

25 do 32 to-k:

Se vam zdi, da je vodnik z vami nekoliko pretrd in vas premalo upo{teva? Pogovorite se z njim. Povejte, da `elite tudi vi sodelovati pri na-rtovanju akcij. Mogo-e pa sploh ne ve, da so va{e `elje druga-ne od njegovih. In da je v-asih dobro malce lenariti ... (a ne prepogosto!)

Tale test je seveda ravno toliko resen in zanesljiv kot so tisti v drugih revijah - bolj za {alo kot zares ga je treba jemati. Naj vam bo predvsem izhodi{-e za pogovor v vodu.

Sama in {pela
ilustraciji: Neva in Milanka

KAKO IZDELATI JAMSKO PEČ?

Loj, pe- se je sesula!!! Kaj bo z mojo vazo?!

stropjih. Ve-je izdelke dajte na sredino, manjši pa naj bodo ob strani. ^e `elite, da se izdelki obarvajo, jih lahko posujete z malo pralnega praška ali s soljo.

5. Nalo`ene izdelke oblo`ite z veplastmi vej, ki jih okrog postavite v obliki `im ni`ega sto`ca. Na veje nato nalo`ite travnato ru`o, ki bo prepre`evala, da bi v sto`ec pri`el zrak in bi ogenj zagorel. Ker je treba veje nalagati hitro,

^e bi radi v vazo, ki ste jo izdelali iz gline, nato-ili vodo, ali -e `elite svoje glinene izdelke za okras postaviti ven na okensko polico, jih morate prej `gati. Doma-a pe-ica za to ni primerna, saj morate pri `ganju dose-i temperaturo okrog 900 stopinj. Lahko pa izdelke `gete na taborni`ki na-in, in sicer v jamski pe-i. Ker ves postopek od gnetenja gline pa do trenutka, ko lahko svoje izdelke vzamete iz pe-i, traja nekaj dni, je ta dejavnost zelo primerna za taborjenje.

Izdelke lahko su`ite zunaj, najbolje v senci, da se su`ijo enakomerno. **ZELO POMEMBNO: preden jih daste v pe-, morajo biti izdelki popolnoma suhi!!!**

1. Najprej izkopljite okrog pol metra globoko jamo, dolgo in `iroko pa do enega metra (lahko tudi manj, -e nimate veliko izdelkov).

2. V jamo name-ite kameenje, pesek, razbito opeko

ali kaj podobnega. Va`no je, da ogenj ni postavljen na goli zemlji.

3. Nato v jami zakurite. Da bo dovolj `erjavice, naj ogenj gori vsaj pol ure.

4. Na `erjavico nalo`ite veje ali deske, tako dolge, kot je jama, in nanje po-asi nalagajte izdelke, lahko v ve- nad-

je bolje, da to po-ne ve- ljudi, na primer ves vod. Na vrhu pustite manj`o odprtino, da se iz pe-i lahko kadi.

6. Izdelki se `gejo od 8 do 14 ur, lahko tudi nekaj dni. Pe- lahko zapustite, a jo ob-asno kontrolirajte. Pazite,

USTVARJAMO.

ŠOTORKA, v težavah bodo vsi čakali na nekoga, ki bo s svojim optimizmom prekril na videz nepremagljive ovire. To boš ti. Ne ustraši se odgovornosti, saj ne bo tako težko.

KITARA, ob drobnih pozornosti ti bo zaigrala duša. Zapomni si, kdo ti zares želi dobro.

da ruč(a) ne zdrsi po vejah, sicer se lahko te vnamejo. Da vam ogenj ne bi ugasnil, `e ob nalaganju vej okrog izdelkov nekje ob strani pustite luknjo. Zapolnite jo z vejo, ki pa jo ob potrebi lahko odstranite in s tem pove-ate dotok kisika, da se pe- ne ohladi prehitro.

7. Te pe-i se ohlajajo po-asi, zato izdelkov iz njih ne vzemite prej kot v (tirih) dneh.

Skoraj vedno se pe- na koncu sesede sama vase. Zaradi tega se ni treba prestra{iti, kajti to va{ih izdelkov ne bo po{kodovalo.

Avtorica fotografij je Renata Bohinc, ki je tudi pomagala pri pripravi -lanka in se z glino profesionalno ukvarja. Dosegljiva je na naslovu: Tacenska 33, 1210 Ljubljana [entvid.

HOMOSEKSUALNOST

Ko je bila Tjaša stara trinajst let, so se vse njene prijateljice pogovarjale skoraj samo o fantih. »Joj, kako lepe oči ima ... Ko bi me vsaj povabil v kino!« so vzdihovale. Tjaša se je takrat počutila precej neprijetno. Njej so se fantje sicer zdeli čisto v redu, od vseh sošolk oboževani Boštjan je bil prav simpatičen na pogled, posebno ko se je nasmehnil. A oseba, ki ji je res postala všeč, ni bil on ali kdo od njegovih prijateljev, ampak Mojca iz sosednjega razreda.

Na za-etku je bila zelo zmedena. Teh ob-utkov prej ni poznala. Vsaki-, ko jo je videla, so se ji tresla kolena, srce ji je hitreje bilo, imela je suha usta - skratka, po-utila se je tako kot vsi drugi najstniki, ko so prvi- zaljubljeni. Le da je vedela, da je pri njej druga-e kot pri ve-ini drugih. Mislila je, da ni prav, da se je kot deklet zaljubila v drugo deklet. Bilo ji je nerodno, {e ve-, mislila je, da je z njo nekaj narobe. Strah jo je bilo lastnih ob-utkov in o njih se ni mogla z nikomer pogovarjati.

Potem je mislila, da je to le za-asno in da jo bo enkrat minilo. V srednji {oli je imela nekaj fantov, a je vsaki- zno-va ugotovila, da »to ni to«, {e vedno pa se ji zdela, da ne bi smela tako -u-titi. Dokler ni za-ela brati -lankov o homoseksualnosti, v katerih je pisalo, da s tem ni ni- narobe in da homoseksualci niso nikakr{ni bolniki ali da bi jih zaradi spolne usmerjenosti moralo biti sram. In se je po-asi sprizajnila s tem, da so ji pa- v{e- dekleta in da najbr` ne bo mogla do nobenega fanta ob-u-titi neke velike ljubezni.

Ob koncu srednje {ole si je priznala, da je lezbijka.

Preden je priznala tudi drugim, pa je minilo {e nekaj -asa, -eprav je takrat `e trdno vedela, da s tem, da je lezbijka, ni ni- narobe. Medtem se je Tjaša vpisala na fakulteto in se iz manj{ega slovenskega kraja preselila v Ljubljano. Na to je pravzaprav komaj -akala, saj doma ni poznala nikogar, ki bi bil »tak kot ona«, sli{ala pa je za to, da veliko mladih homoseksualcev ob nedeljah zve-er obiskuje ljubljanski {tudentski klub K4. @elela si jih je spoznati, da bi se kon-no lahko z nekom pogovarjala o stvareh, ki jih prej ni mogla deliti z nikomer. Pa tudi partnerja oziroma partnerko si je la' je poiskati med ljudmi, za katere ve{, da jim je tudi v{e- isti spol. Te' ko je namre- prijateljici, s katero se `e nekaj let dru' i{, kar

naenkrat re-i, da -uti{ do nje ve- kot zgolj prijateljstvo, obenem pa ne ve{, kako se bo ona na to odzvala. Tako je nekega nedeljskega ve-era z enim od svojih prijateljev tudi ona pri{la v K4. Na za-etku je bila zelo zmedena, postalo ji je `e `al, da je pri{la, in vsem dekletom se je na dale- izogibala. Potem pa se je sprostila in od{la na plesi{-e. Prvi -lovek, ki mu je povedala, da je lezbijka, je bil nek fant, s katerim je plesala in ki je bil - tako kot ona - prvi- tam. Najprej ji je dejal, da je tja pri{el »samo pogledat« in da se sicer zanima za dekleta, potem pa ji je kar naravnost povedal, da je gej. Tako je bilo tudi njej la' je priznati.

To je bilo pred tremi leti. Tjaša se zaradi tega, ker je lezbijka, niti najmanj ne po-uti ve- slabo. Ugotovila je, da je v ljube- zenski zvezi

z osebo istega spola lahko prav tako lepo kot v filmih, ki opevajo ljubezen med fantom in dekletom. Tjača je od takrat spoznala veliko ljudi, ki -utijo podobno kot ona. Da bi se bolj spoznali in se o te` avah, ki jih imajo, pogovarjali in se nasploh dru` ili med sabo, so ustanovili posebno skupino. Tam se sre-ujejo enkrat na teden, pripravljajo debate, si skupaj pogledajo kak{en film ali pa se odpravijo na izlet.

Tjača pravi, da je bilo najte` je povedati dolgoletnim prijateljicam. Tistim, ki jih je poznala `e od osnovne {ole naprej in ki so vedele za vse fante, s katerimi je hodila - tistim, ki so mislile, da po toliko letih poznanstva o njej vedo prakti-no vse. Ni vedela, ali bodo dejstvo, da je lezbijka, sprejele. Bodo {e naprej njene prijateljice? Se je bodo za-ele izogibati? Ali pa je morda sploh ne bodo jemale resno in bodo mislile, da se {ali? Pa njihova reakcija {e zdale- ni bila taka, kot se je bala. Njena najbolj{a prijateljica je to sprejela povsem normalno, brez kakr{nega

koli obsojanja. Z njo se Tjača od takrat naprej lahko pogovarja prav o vsem, kar ji le` i na du{i, tudi o svojih ljubezenskih te` avah. Nekateri drugi prijatelji so si sicer vzeli nekaj dni za razmislek, a so vsi to dejstvo dobro sprejeli in se zaradi tega ni- slab{e ne razumejo z njo. Negativnih reakcij pravzaprav sploh ni do` ivela, razen takrat, ko je niso jemali resno. Denimo fant, ki jo je sku{al osvajati in ki mu je nazadnje kar povedala, da je fantje pa- ne zanimajo. Mislil je, da se {ali, in je bil le {e bolj vztrajen. Potrebovala je kar nekaj -asa, preden je doumel, da je mislila resno, in se ga je kon-no »odkri` ala«.

Mama njeno homoseksualnost normalno sprejema. Tjača dolgo ni vedela, kako naj ji pove, potem pa se ji je izpovedala, ko se je zaradi te` av, ki jih je imela v odnosu s partnerico, doma zjokala in jo je mama pri{la potola` it. Tudi z njo se Tjača pogovarja skoraj o vsem. Ne pa z o-etom, ki o njeni »dru- ga-nosti« {e ni-esar ne ve, njo pa {e

ALI VEŠ, da ...

... je bil v anti-ni Gr-iji lju- bezenski odnos med mladim in starej{im mo{kim pojmo- van za povsem naravnega - {e ve-, da je v takem odnosu vsaj enkrat v `ivljenju bila ve-ina gr{kih mo{kih?

... je prva lezbi-na skupina pri nas - skupina LL - nastala leta 1987?

... je svetovna zdravstvena or- ganizacije leta 1991 homo- seksualnost -rtala s seznama bolezni? Homoseksualnost je danes obravnavana kot nor- malno stanje in sploh ni tako redka, kot so neko- mislili. Po nekaterih raziskavah naj bi geji in lezbijke predstavl- jali od tri do {est odstotkov svetovnega prebivalstva, {te- vilke pa so verjetno ve-je, kajti {e zdaj marsikdo o tem ne `eli govoriti.

... se je prvo gejevsko giba- nje pojavilo leta 1924 v ZDA, a je bilo v manj kot enem letu razpu{eno, ker je njihove -lane aretirala policija? Do mno` i-nega gejevskega in lezbi-nega gibanja pa je pri{lo {ele v 50. in 60. letih.

ALI VEŠ, da ...

... se je sam izraz »homoseksualec« pojavil (ele leta 1869, in sicer ga je prvi uporabil mad`arski zdravnik Benkert)?

... je bila v Angliji vse do leta 1861 za mo`ko homoseksualnost zagro`ena smrtna kazen, potem pa so jo spremenili v zaporno? Zaradi homoseksualnosti je bil zaprt tudi irski pisec Oscar Wilde.

... je Hitler poleg Judov tudi homoseksualce sistemati-no iztrebljal? V koncentracijskih tabori`ih so na njih izvajali razli-ne medicinske eksperimente, bili so lo-eni od drugih in ozna-eni z ro`natim trikotnikom. Ker so verjeli, da je homoseksualnost bolezen, ki je povrh vsega nalezljiva, so se jih izogibali tudi drugi tabori`niki.

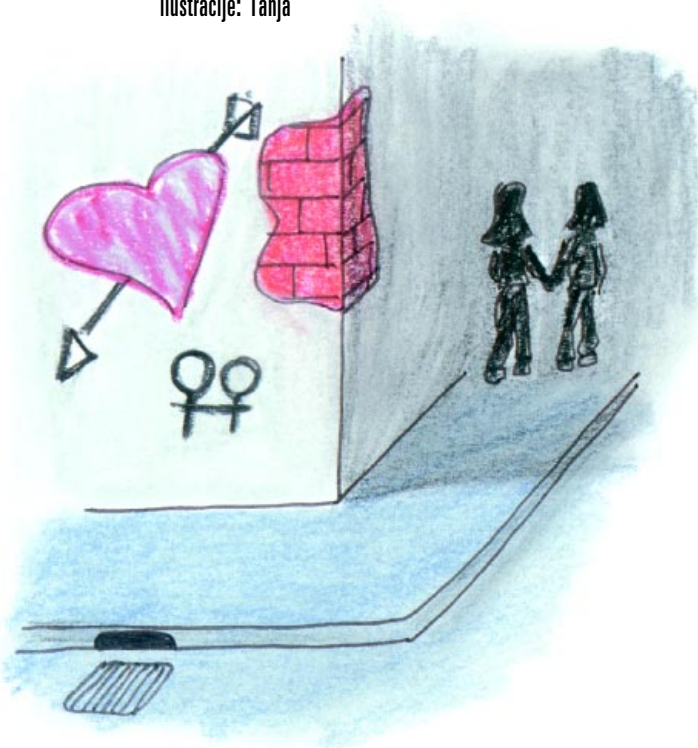

vedno malo skrbi, kako bo reagiral. Predvsem zato, ker ve, kako si - kot vsi star`i - `eli, da bi neko- dobil vnuk, ona pa ni prepri-ana, da bo to njegovo `eljo (in tudi svojo `eljo po po otrocih) lahko izpolnila. A povedala mu neko- bo in verjame, da se bo - tako kot njena mama in vsi drugi - tudi on s tem sprijaznil in jo sprejel tak`no, kakr`na je.

Skupina Legebitra, katere -latica je Tja`a, je namenjena mladim do 26. leta, ki so ali mislijo, da bi lahko bili istospolno usmerjeni. -e `eli` kak nasvet ali pa te morda le kaj zanima, jim lahko pi`eš na naslov: Legebitra, p. p. 106, 1000 Ljubljana, ali pa na email minus26@hotmail.com.

Špela

ilustracije: Tanja

ŽIVLJENJE V NARAVI

1. Kateri del smreke je uporaben za pripravo -aja ali vitaminskega napitka?
- skorja
 - stor`i
 - mladi poganjki iglic

2. Iz pravih kopriv lahko pripravimo _____ in _____.

3. Nekateri deli rastlin so u`itni samo pogojno. To pomeni, da jih moramo prej _____.

4. Plodovi {ipka so u`itni in se uporabljajo najve- za _____, pa tudi kot doma-e zdravilo proti zobobolu, gri`i, ledvi-nim boleznim in bo`jasti. V medicini jih uporabljajo, ker vsebujejo veliko vitamina _____. Plodovi so za marmelado zreli _____. Za _____ lahko uporabimo posu{ene in drobno narezane plodove in liste, iz plodov pa ponekod delajo tudi neko drugo pija-o, in sicer _____.

5. Ali so plodovi divjega bezga u`itni?

- da
- da, -e jim odstranimo semena
- ne

6. ^ebulice zvon-kov so u`itne, -e:

- jih prere`emo
- jih dvakrat pohodimo
- jih prej prekuhamo

7. Poprova meta je uporabna za:

- kuhanje -aja
- popranje jedi
- dodatek k breskovi marmeladi

8. Pri orlovi praproti so za prehrano uporabni mladi _____, ki so surovi mo-no sluzasti in prijeten okus dobijo {ele, ko jih skuhamo. Po okusu so podobni _____. Korenike orlove praproti vsebujejo veliko _____, zato so jih v mnogih de`elah mleli in jih uporabljali za _____. Vendar pa laikom u`ivanje korenin ni priporo-eno, saj so mnenja glede njene u`itnosti {e vedno razli-na!

Simon, Špela
foto: Malus

Literatura:
Ljubi{a Grli-: "U`itne divje rastline", Ljubljana 1980.

Ref{etive: (1) c: (2) juho in {pina-o: (3) prekuhati: (4) marmelada, c, jeseni, -aj, vino: (5) b: (6) c: (7) a: (8) poganjki, belu{em, {kroba, kruh.

ŠE MALO ZDRŽIM ...

Gospodično Claudio Plastičnik smo zadnjič pustili na taborjenju, potem ko je reva doživela zelo neprijazen sprejem taborečih, a sta jo v bran vzela starešina Ris in vodnik Stari ...

"Iiiiiiiiiiiii!"

"Nekaj je narobe! Nekdo se na koncu tabora dere kot nor - pri va(ih) (otorih)! je taborovodja Sliva prestregla Starega.

"Kaj ne prihaja to z igri(-a)?"

"Ne, zagotovo ne! Ravno sem

bil na pol poti z nogometa, ko sem to zasli(ala)!"

"Iiiiiiiiiiiii!"

"Greva pogledat!"

"Ima(tam kaj prve pomo-i)?"

"Iiiiiiiiiiiii!"

"Imam! Ni problema! Hitro!"

Zasopla sta tekla repu dolge ka-e (otorov, ki se je vlekla ob zaspani Kolpi. Nikjer nikogar. Vsi tabore-i so bili e kak(ne pol ure zbrani na bli(nji jasi. S pokrovkami, z ropotuljami in s pisanimi zastavami so bu-no so navijali za ekipo vodnikov, ki se je v nogometni tekmi merila z doma-ini. Tako napetega boja, tako zanimivega za-etka taborjenja pa e res dolgo ni bilo!

"Iiiiiiiiiiiii!"

In kake hude nesre-e tudi ne ... Taborovodjo je stisnilo pri srcu. [e hitreje se je pognala naprej. Vodnik Stari je med te(kim dihanjem mrzli-no razmi(ljal, -e je pri svojem (otoru pustil kaj nevarnega in ostrega ... Sekiro, ago, no(- joj - lok! [e malo ...

"Iiiiiiiiiiiii!"

Grozljivi zvok je prihajal prav iz zadnjega (otora ...

@iv-no sta odgrnila platneni vhod in zagledala

"Iiiiiiiiiiiii!"

Smrkljo ... Okoli (iroko ust odprtih ust je bila vsa rde-ala Kri?! Le kaj je po-ela?! Stari je sko-il do svojega (otora po modro (katlo z rde-im kri em. Sliva jo je previdno objela, jo gladila po p(eni-nih laseh in jo sku(ala pomiriti.

"Iiiiiiiiiiiii!"

"Kaj je narobe, mala?!"

jo je zdaj (e Stari prijel za

ramena in

pogledal v

o-i.

Tedaj

je

opazil, da tisto rde-e na obrazu sploh ni kri, temveč debelo razmazana {minka. Oddahnil si je.

"liiiiii! Napadli so me!!!"

"Kdo?!"

"Trije so bili!!! Ne, {tirjel!"

"Kdo vendar?!"

"Zbe` ali so!"

"Kam?!"

"Ne vem!"

"Kdo to?"

"Enega sem zadela!"

"Ja?"

"Tam pod nesecerjem je!"

Staremu se je od srca odvalila skala. Tudi na Slivinem obrazu je zasijal nasme{ek olaj{anja. Smrkljo, to razvajeno deklino, ki ni najbr` {e nikdar videla narave od blizu (razen v Disneyjevih risanih fimih), je o-itno napadel kak "nagnusen" mr-es! Kaj ve-jega bi te` ko le` alo pod nesecerjem.

"Te je pi-ilo?"

"Je!!! Roko imam vso ote-eno!"

Sliva si je za-ela natan-no ogledovati Smrkljino roko, Stari pa se je previdno pribli` al njenemu nesecerju, da bi preveril, kaj je zapi-ilo svoje `elo v ne` no dekli-ino ro-ico. Morda je `ivalca {e `iva ...

Dvignil je Smrkljin beli plasti-ni kov-ek in se prijel za glavo.

"Ha ha ha, Sliva, poglej si tole!"

Taborvodja je spustila Smrkljo, saj z njeno roko ni bilo -isto ni- narobe, in stopila do nesecerja. Pod njim pa ... metulj-ek! Ne` en, bel, droben metulj-ek!

Stari ga je polo` il na dlan in ga pokazal Smrklji: "Tole te je napadlo?!"

Dekli- je kar malo odsko-il: "Ja, tole! Pa {e trije so bili! -isto enaki! Kar za mano so {li v {otor! Zavpila sem jim, naj izginejo, oni pa ni-! [e na moje lase so {li! ^e ne bi imela nesecerja ..."

"Ampak saj ve{, da

metulj-ki niso prav ni- nevarni ... To ste se pa `e morali u-iti v {oli ..." kar ni mogla verjeti Sliva.

"^e so pa tako zlobno gledali! Kar pogledjte - {e zdaj ima tak grozljiv izraz na obrazu!"

Stari si je z nasme{kom ogledal metulj-ka. Ne, pri najbolj{i volji ni mogel na njem najti ni-groznega.

"Poslu{aj, Claudia," je tiho rekel in pomi` knil Stari: "Predlagam ti, da nikomur drugemu ne pove{, da so te napadli metulj-ki. Smejali bi se ti, verjemi mi ... Midva s Slivo bova lepo tiho, ti pa se potrudi in nikar ve- tako ne vpij, kadar se ti zgodi kaj nenavadnega! Saj bodo {e ribe v Kolpi oglu{ele ..."

Sliva je dodala: "Ni ti treba za ostalimi na nogomet. V miru se malo umij in uredi, pridi pa na kosilo ob enih. Samo v vas, prosim te, ne hodi ve-."

"Tu{i so tiste zelene {katle, ne?"

Stari je

s

te` a-

vo

zadr`al smeh: "Ne, tu{ev pa `al nimamo. Bo{ morala uporabiti kar Kolpo ali pa pipe za kuhinjo ... Tisto zeleno so strani{a."

Smrklja sicer ni rekla ni-, a skrajno obupan izraz na njenem obli-ju je povedal veliko. Dotolkel jo je Slivin nasvet: "Le nikar se preve- natan-no ne umivaj, popoldne te -aka krst z ogromno blata in druge umazanije!"

"Kaj?!"

Smrklja si je pod izrazom krst predstavljala nekaj mnogo bolj -istega in sve-anega. "Pa res moram na ta krst? Saj so me krstili `e ob rojstvu ..." je prose-e pogledala.

"Mora{, mora{, " je pokimal Stari, "Brez tega pa ne gre." "Claudia, na tem krstu bo{ dobila novo ime, ki bo veljalo med taborniki," je dodala Sliva.

"Aja, tisto neumno ... Smrklja."

Tiho je obsedela na spalni vre-i, saj si ni upala ve-protestirati. Spomin na {ok minulega dne je bil preve-`iv. Stari in Sliva sta se muzajo- odpravila na nogometno igri{-e.

"Meni se zdi prav, da jo krstimo. Bo vsaj imela kaj pripovedovati svojim prijateljicam," je dejal Stari.

"Seveda, to je nujno. Slabo bi bilo, -e bi bila {e enkrat izjema," se je strinjala Sliva.

"Edino ... Ve{ kaj, pojdi sama do igri{-a, nekaj se moram vseeno {e dogovoriti z njo," se je Stari obrnil nazaj.

Deklica je {e vedno -epela v svojem {otoru, nekako brez volje in mo-i, da bi se kam premaknila.

"Claudia, nekaj mi mora{ povedati ... Ti je zelo zoprno, ker te ho-emo preimenovati v Smrkljo?"

"Ne vem ..."

"Ne bi rad, da bi te to ime motilo, da bi bila prizadeta ... Taborni{ka imena niso zato, da bi se zafrkavali iz ljudi. Imamo jih, da bi si bili bli`ji, bolj povezani."

"Ah, saj mi je vseeno ... Itak me `e vsi tako kli-ejo ..."

Smrklja bom tako ali tako samo {e danes, saj grem jutri domov."

Misel na odhod je narisala Smrklji nasme{ek na obraz. [e posebej zaradi kot `afran drage italijanske obleke, ki jo bo dobila.

"Pred kosilom bo Sliva sko-ila v vas. @eli{, da pokli-e k vam domov in preveri, -e je glede tvojega odhoda vse v redu?" je bil ustre`ljiv Stari.

"Ja, prosim!"

za-elo, je nelagodno premi{ljevala, kaj jo bo doletelo. Prav gotovo ni- dobrega, sli{ala je grozljive stvari! Na {artu jih je -akal Smola, sicer na-elnik rodu, ki pa je na tem taborjenju vodil skupino popotnikov in popotnic. Priprava krsta je bila njihova naloga.

"Krst je sestavljen iz treh delov. Najprej se boste morali prebiti -ez progo, ki smo jo poimenovali 'Nebesa za umazance'. Na koncu vas -akajo vsi tabore-i, da boste pred njimi obranili svoje ime. Tretji, slovesni del bomo opravili pri tabornem ognju," jim je razlo`il.

Potem jih je enega za drugim spu{-al proti 'Nebesom' oziroma proti gozdu, v katerem so na{emljeni -akali njegovi sodelavci. Ko je kot zadnja pri{la na vrsto Smrklja, ga je milo pogledala: "Meni so rekli, da bom sodelovala samo pri dveh delih krsta. Bi lahko izpustila ta del?"

Smola se je nasmehnil: "@al ne more{ izbirati. Spustila bo{ obred ob tabornem ognju, ki je namenjen samo tabornikom, ki so z nami `e ve- kot pol leta."

Pa je {la po zlu {e zadnja re{ilna bilka ...

Plazenje po trebuhu po ilovnati zemlji, brodenje po blatnem jezercu, ki je segalo krepko -ez pas, zadu{lljivo gosti prah, ki se je valil nad kolovozom, vre-a `aganja, ki se je od nekod zvrnila nanjo, namo-eno oglje, s katerim si je morala pobarvati kolena in komolce - res je bil to raj za ljubitelje umazanije!

Za Smrkljo pa pekel. In za name-ek {e Smolini taborniki, oble-eni v rjave `aklje in z velikimi rjavimi krili na hrbtu ... Ti blatni angelci so jo ves

-as spremljali, peli neko

-udno pesem ter jo obmetavali s kepami

blata in polivali z rjavkasto vodo ...

V njenih

plavih laseh

so kraljevali

strdki blata,

kopalke niso

bile ve- ro`nate temve- rjave,

kakor tudi njen `ivot od

popka navzdol. Ne, res ni

veliko ostalo od damice

Claudie Plasti-nik. Zdelo

se ji je, da se ne bo

nikoli mogla do konca o-istiti, pa naj se še tako dolgo drgne z najtr-o krta-o ... Nikdar ve- se ne bo upala pogledati v ogledalo! Joj, kaj -e jo kdo tak{nole slika?!!

Hipoma se je zna{la na veliki jasi, sredi katere so v polkrogu sedeli taborniki, hip zatem pa - {kljoc! - {e na Preklinem filmu. Repa in Pega sta jo prijela za roke in jo odpeljala pred mizo, za katero so se sedele tri ma{kare, ostali Pol`i pa so se ji postavili za hrbet.

"Nisem si mislil, da si bo{ res upala skozi blato," ji je pohvalno pri{epnil Prekla, medtem ko se je po travniku razlegel smeh razigrane publike. "Ja, vsi drugi so stavili, da te ne bo," je pristavil Buco.

"Claudia Plasti-nik, kak{no ime si si izbrala?" je vpra{ala {ema, v kateri je bilo pod polivinilom in selotejpom prepoznati vodnika Maksa.

"Vsi mi pravijo Smrklja. Bom pa- Smrklja."

"Zna tvoj vod pojasniti, zakaj bi morala dobiti ravno tako ime?" je povpra{ala v raznobarvne cunjice odeta Sliva.

"Zakaj neki - zato ker stalno bere Smrklo!" se je oglasil Mali.

Maks je zaklical proti ob-instvu: "e se strinjate s tem, da Claudia postane Smrklja, potem trikrat naglas zavpijte njeno ime!"

"SMRKLJA! SMRKLJA!

SMRKLJA! ..." je

donelo, medtem ko ji je

v rde-e pobarvani

@akelj pred nos

pomolil pladenj. Iz

kozarca na njem je

ogabno smrdel krstni

zvarek. Smrklja je

zami`ala in hitro

spila po`irek

pija-e, name{ane

iz vsega, kar je

kuhar na{el v

svoji shrambi.

"Ker si tako

juna{ko popila

pija-o in ker si

na{a gostja, jih ne bo{ dobila s kuhovnico po zadnji plati! Izro-am ti krstni list, ki dokazuje, da med nami nisi ve- Claudia temve- ...", je dejala Sliva in pokazala s prstom proti mno`ici.

"SMRKLJA!" so zavpili vsi v en glas.

Smrkliji se je kar nekako dobro zdelo ... Vsak izmed Pol`ev ji je prijazno -estital in prejela je toliko toplih pogledov kot {e nikoli poprej. Za-utila je, da jo imajo zato, ker je potrpehla in brez upiranja prestala to zoprno preizku{njo ter mirno sprejela novo ime, nekako bolj radi. In tega, da bi jo kdo imel rad, tega v`ivljenju ni bila dele`na preve- pogosto.

Razveselila se je, ko se je Prekla ponudila, da gre z njo do reke. Za strganje vse te umazanije bo vsaka pomo-pri{la prav...

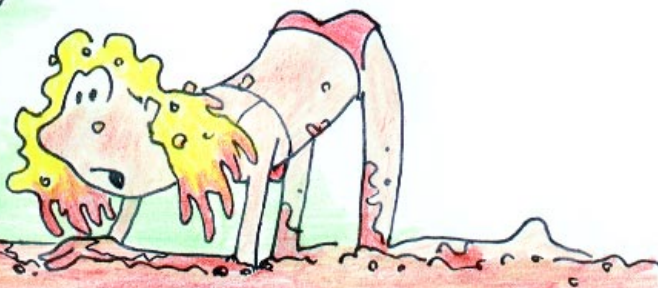
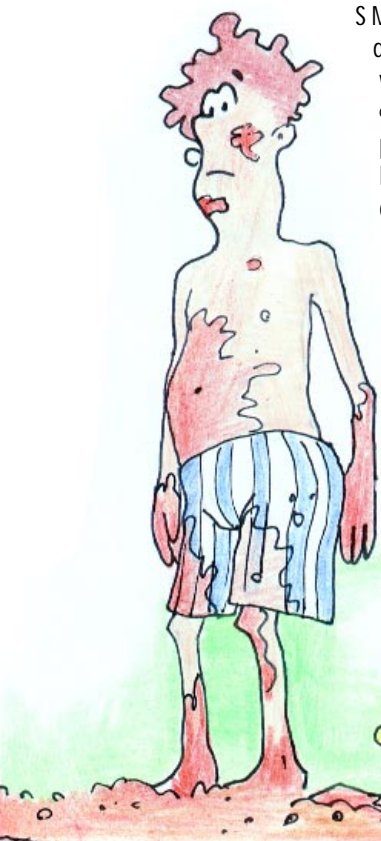
Malus

ilustracije: Pipe

[e vedno velja, da lahko s svojimi idejami in predlogi vplivate na zgodbo o Smrkliji. Po{lajte nam jih -im prej. ... e mene vpra{ate, bi bilo lepo, ko bi ostala z nami ... Saj ni tako slaba punca!

Obeta se ti toliko naporov, da se bo{, GOJZAR, sem in tja vpra{al, ali sploh zmore{. Zmore{. Na cilju se bo tvoje življenje obrnilo na glavo.

Življenje je pesem - poj jo.
 Življenje je igra - igray jo.
 Življenje je izziv - sprejmi ga.
 Življenje je sen - uresniči ga.
 Življenje je žrtev - daruj jo.
 Življenje je ljubezen - užij jo.

Sai Baba
 ilustracija: Tanja

Neumno se ti bo zdelo, da si enkrat v središču pozornosti,
 drugič se pa nihče ne zmeni zate. Taka je tvoja usoda,
 KOTLIČEK. Pomisli na tiste, na katere se nikoli nihče ne
 spomni. Spomni se ti.

V ljubezni boš imel toliko sreče kot še nikoli, dragi KLIN. Spoznal
 boš, da je včasih bolje biti zabiti kot preveč pameten.

GOZDOVNIK - priloga taborniške revije Tabor, ki jo je mogoče za 200 SIT dobiti tudi v samostojni obliki. Vsi slovenski GG (taborniki od 11 do 15 let) jo trikrat dobijo zastonj, saj je vključena v članarino. Številka 5, junij 1999. Urednik: Malus (Miha Logar). Oče Polžev: Pipc (Miha Knific). Logotip in Gozdovnikova pisava: Luna (Tea Šifrer). Grafična podoba: Malus, Luna in Pipc. Postavitev na računalniku: Bizi (Igor Bizjak). Fotografiji na naslovnici: Muc (Miha Maček) in Malus. Ilustratorji: Neva (Nevenka Vrba), Milanka Fabjančič, Tanja Bojc, Pipc, Šeki (Jaka Bevč). TABOR - taborniška revija. Glavna urednica: Mateja Šušteršič Dimic. Odgovorni urednik: Matija Tonejc. Predsednik izdajateljskega sveta: Jože Petrovič. Naslov uredništva: Revija Tabor, Parmova 33, 1116 Ljubljana. Telefon 061/313-180, faks 061/1321-107, e-pošta ZTS@guest.arnes.si. Tekoči račun: 50101-678-47184. Tabor po mnenju Ministrstva za kulturo RS števil. 415-306/92 sodi med proizvode, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov. Grafična priprava: Tridesign, Ljubljana. Tisk: Tiskarna Skušek, Ljubljana. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.